

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัญหาและอุปสรรคของการนำแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน  
เอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา  
ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายศุภศิษฐ์ สุวรรณสิน

ปริญญา

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.จันทนา สุทธิจาริ

### บทคัดย่อ

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการนำแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) อธิบายถึงผลการดำเนินการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอสันทราย ตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 (2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคในการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอสันทราย ตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 รวมถึงสาเหตุ หรือปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหา และอุปสรรคเหล่านั้น และ (3) เพื่อศึกษา และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด

โดยอาศัยกรอบแนวคิดการแก้ไขปัญหายูสเพยาเสพติด ภายใต้แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติ และแนวคิดการมีส่วนร่วมเพื่อมาวิเคราะห์ผ่านการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอสันทราย การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงอำเภอสันทราย เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสันทราย พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสันทราย เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในเขตพื้นที่อำเภอสันทราย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนในพื้นที่อำเภอสันทราย ผู้ที่ผ่านการเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และครอบครัว รวมถึงผู้ที่ถูกชักชวนให้มาเข้าค่าย แต่ไม่มาเข้าร่วม และครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า อำเภอสันทรายจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจำนวน 4 ครั้ง โดยสามารถ ค้นหาและนำผู้เข้าค่ายได้ทั้งสิ้น 95 คน จากเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด คือ 403 คน พร้อมทั้งมีการ ลดระยะเวลาในการเข้าค่ายฯ และปรับเปลี่ยนกิจกรรมในค่ายฯ โดยผู้เสพที่ผ่านการเข้าค่ายฯ พบว่ายังกลับไปเสพซ้ำ และไม่มารายงานตัวตามที่เจ้าหน้าที่นัดหมาย อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงาน ได้พบปัญหา และอุปสรรค คือ ผู้เสพที่มาเข้าค่ายฯ ไม่ได้สมัครใจมา แต่ถูกบังคับให้มา รวมไปถึง ผู้ที่มาเข้าค่ายฯ บางคน ไม่ได้เป็นผู้เสพยาเสพติด นอกจากนี้ในการจัดค่ายฯ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ผู้ประกอบการไม่ยินยอมให้ลูกจ้างมาเข้าค่ายฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน ค้นหาและนำผู้เสพมาเข้าค่ายฯ ได้จำนวนน้อย รวมทั้งคนในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ เนื่องจากยังมีมุมมองที่ไม่ดีต่อผู้เสพ และกลัวจะได้รับอันตรายหากเปิดเผยชื่อผู้เสพ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า การกำหนดนโยบายด้านยาเสพติดต้องมีความยืดหยุ่น โดย เจ้าหน้าที่ และคนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดของ ชุมชนในทุกขั้นตอน อีกทั้ง มีระบบหรือกิจกรรมทางเลือกในการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ มีการรับฟังปัญหา และให้คำปรึกษา ในส่วนของการประเมินผลการแก้ไขปัญหายาเสพติด ควรเน้นผลการปฏิบัติ ที่สามารถทำให้ผู้เสพลด หรือเลิกยาเสพติดได้จริง ถึงแม้ว่าจะได้จำนวนไม่มาก แต่ก็ดีกว่าการบังคับ ให้ผู้เสพมาเข้าร่วมจำนวนมากๆ แต่ไม่ได้ผล ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้ ต้องดำเนินไปพร้อมกับ การปรับเปลี่ยนความคิด และมุมมองด้านลบของคนสังคมที่มีต่อผู้เสพยาเสพติด

**Independent Study Title**

Problems and Obstacles of the Implementation of  
Kingdom's Unity for Victory over Drugs Strategic Plan  
B.E.2555 : A Case Study of Drug Treatment Behavioral  
Alteration Camps, Sansai District, Chiang Mai Province

**Author**

Mr. Suphasit Suwannasin

**Degree**

Master of Arts (Political Science)

**Advisor**

Lecturer Dr. Jantana Suttijaree

**ABSTRACT**

The study, Problems and Obstacles of the Implementation of Kingdom's Unity for Victory over Drugs Strategic Plan B.E.2555 : A Case Study of Drug Treatment Behavioral Alteration Camps, Sansai District, Chiang Mai Province, aimed to: (1) describe the results of the implementation of the Drug Treatment Behavioral Alteration Camps in Sansai district based on the Kingdom's Unity for Victory over Drugs Strategic Plan B.E.2555, (2) examine and analyze problems and obstacles in organizing the Drug Treatment Behavioral Alteration Camps in Sansai district based on the Strategic Plan B.E.2555, as well as the causes or factors contributing to those problems and obstacles, (3) study and suggest the solutions for drug users.

By using the framework of drug treatment under the Kingdom's Unity for Victory over Drugs Strategic Plan B.E.2555, the implementation and participation concepts were employed to analyze the results of the Drug Treatment Behavioral Alteration Camps, Sansai District. This research is a qualitative study. Data were collected from related documents, and in-depth interviews with the samples: deputy district officers and personnel from the security forces office, Sansai district public health officers, registered nurses from Sansai hospital, officers from sub-district health promoting hospitals in Sansai district, sub-district and village heads, as well as

community leaders in Sansai district, camp participants and their families, as well as those persuaded to join the camps, but failed to attend, and their families.

The results showed that Sansai district had organized four Drug Treatment Behavioral Alteration camps, and could persuaded 95 out of 403 participants as targeted by the government. It had also reduced the duration, and modified the activities of the camps. It was found that the drug users participated in the camp repeated the abuse, and did not report themselves according to the appointment made by the authorities. Problems and obstacles of the implementation, however, were that the participants were not voluntary. Instead, they were forced to join the camps, and some of them were not drug users. In addition, local administrative organizations did not participate in the camps, and entrepreneurs did not allow their employees to join the camps. Moreover, sub-district and village heads, as well as community leaders, could persuade only a small number of participants, and people in the community did not cooperate since they viewed drug users negatively. They also feared that they would be harmed if they disclosed the names of drug users.

As a result, the researcher would like to suggest that drug policies must be flexible. The authorities and people in the community must be involved in finding solutions of drug problems in the community in all levels. In addition, there must be a system or alternative rehabilitation activities, problem hearing, and consulting. For the evaluation of the drug treatment, we should focus on the performance that would actually help drug users reduce or stop using drugs. Although there may be a small number of participants, it should be better than forcing many drug users to attend the camps unsuccessfully. These suggestions must be carried out with modified conception and negative views of society towards drug abusers.